1. Sloveso *be* a jeho užití v přítomném čase

To be or not to be, that is the question. Nebojte, tohle je první a poslední věta od Shakespeara, kterou ode mne uslyšíte :) Prostě jsem si nemohl pomoct nezahájit video, kde se společně podíváme na používání slovíčka *be* nejslavnější větou, ve které bylo kdy použito…

Ale teď už vážně, sloveso být – tedy v anglickém infinitivu *be* – je (stejně jako v češtině) to vůbec nejdůležitější a nejčastěji používané sloveso. A abyste ho uměli správně použít, k tomu právě slouží tohle video.

Sloveso *be* má různé tvary, a to dle toho, jaká osoba mu předchází a v jakém čase je použité. Vím, že to takto zní složitě, ale nebojte, je to opravdu snadné – slibuji! Teď se spolu hezky popořádku podíváme na jeho užití v čase přítomném.

V jednotném čísle to funguje takto:

I	**am**
you	**are**
he / she / it	**is**

Protože lidé dnes prý nemají čas a všechno se zkracuje, tak i naše báječné sloveso být se dá v hovorové angličtině zkrátit. Můžeme tedy říci:

- *I**'m** (at home).*
  Jsem (doma).

- *You**'re** (a fantastic friend).*
  Jsi (skvělý kámoš).

- *He**'s** / she**'s** / it**'s** (great).*
  On / ona / to je (super).

Zápor pak v jednotném čísle tvoříme jednoduše tak, že za sloveso být (ať už v jakémkoliv tvaru) přidáme *not*.

Tedy, říkáme:

I	**am**	**not**
you	**are**	**not**
he / she / it	**is**	**not**

Zápor můžeme (a v hovorové angličtině tak většinou činíme) zkrátit také. Tedy až na *I am not*, tam to nejde (možná proto, že o sobě každý hovoří rádi a dlouho). Říkáme tedy:

I	**am**	**not**
you	**aren't**	
he / she / it	**isn't**	

Pokud byste chtěli v jednotném čísle vytvořit otázku, mám pro vás dobrou zprávu – je to vážně snadné. Stačí prohodit podmět a sloveso.

Tedy, když se chci zeptat, tak používám:

am	I?
are	you?
is	he / she / it?

Dáme si pár lehkých vět na procvičení, souhlasíte?

Tak schválně, jak byste přeložili:

- Já jsem velmi šťastný.
  *I **am** / I**'m** very happy.*

- Jane není doma.
  *Jane **is not** / **isn't** at home.*

- Jsi si jistý?
  ***Are** you sure?*

Po čísle jednotném je nejvyšší čas na číslo množné, nemyslíte? :)

Zde je to ještě jednodušší, protože ve všech osobách používám *are*:

we / you / they	**are**

Samozřejmě i zde může radostně zkracovat. Takže říkáme:

- *We**'re** (home now).*
  Jsme (teď doma).

- *You**'re** (such a nice boy).*
  Ty jsi (takový milý chlapec).

- *They**'re** (never happy).*
  Oni nejsou (nikdy šťastní).

Zápor je pak opět „brnkačka“, stačí přidat *not*. Tedy:

we / you / they	**are**	**not**

A samozřejmě můžeme v hovorové angličtině ušetřit čas a použít zkrácený tvar *aren't*. Čili říkáme:

we / you / they	**aren't**

A co myslíte, jak se tvoří otázka? Samozřejmě máte pravdu, opět se provede naše oblíbené „prohození“. Otázka pak vypadá takto:

are	we / you / they?

Závěrečné opakování/procvičování

A protože opakování je matka moudrosti (v angličtině tohle přísloví zní „practice makes perfect“), tak si teď dáme závěrečné opakování, může být? V tomto videu (a také ve všech následujících) pro vás budu mít na závěr deset vět k překladu. Vždy vás poprosím, abyste si je opravdu zkusili přeložit. Jenom tak zjistíte, kolik si toho opravdu pamatujete a jak dobře vám to jde. Navíc, pokud si člověk vyzkouší překlad sám vytvořit (ideálně nahlas), je výrazně větší šance, že se mu pravidlo dostane tak říkajíc pod kůži. Pokud bych na vás byl moc rychlý, tak si mě samozřejmě kdykoliv pauzněte. Připravení? Tak pojďme na to! :)

1. Jsme tady všichni blázni?

2. Oni nejsou ve škole.

3. Vy jste opravdu hodní lidé.

4. Broňa není v Praze, je v Brně.

5. Je to opravdu pravda?

6. Je to tvoje sestra sama doma?

7. Ne, to není Tom Hanks, to je můj učitel angličtiny.

8. Kde jsou tvoji rodiče teď?

9. Proč je Jarda na stole?

10. Tohle je poslední věta – jsem šťastná.

Závěrečné opakování/procvičování – odpovědi

1. Jsme tady všichni blázni?
   Are *we all crazy here?*

2. Oni nejsou ve škole.
   They ***are not*** */* ***aren't*** *at school.*

3. Vy jste opravdu hodní lidé.
   You ***are*** */ you****'re*** *really nice people.*

4. Broňa není v Praze, je v Brně.
   Broňa ***is not*** */* ***isn't*** *in Prague, he* ***is*** */ he****'s*** *in Brno.*

5. Je to opravdu pravda?
   Is *it really true?*

6. Je to tvoje sestra sama doma?
   Is *your sister alone at home?*

7. Ne, to není Tom Hanks, to je můj učitel angličtiny.
   No, it ***is not*** */* ***isn't*** *Tom Hanks, it* ***is*** */ it****'s*** *my English teacher.*

8. Kde jsou tvoji rodiče teď?
   Where ***are*** *your parents now?*

9. Proč je Jarda na stole?
   Why ***is*** *Jarda on the table / desk?*

10. Tohle je poslední věta – jsem šťastná.
    This ***is*** *the last sentence – i* ***am*** */ I****'m*** *happy.*

Skvělé! Právě jste úspěšně dokončili lekci, ve které jste se naučili správně používat nejčastěji používané anglické sloveso! *Great job!* :)